

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

17. maj 2020

NEDELJA	6. VELIKONOČNA
17.05.	7.00 za farane 8.30 (v Galiciji) za rajne Kovačkove in Ledinekove 10.00 za +Franca Volf, obl.
Ponedeljek	Prošnji dan
18.05.	19.00 za vse Bezjakove
Torek	Prošnji dan
19.05.	19.00 za +Romana Cvikl
Sreda	Prošnji dan
20.05.	19.00 za +Srečka Videnšek
Četrtek	GOSPODOV VNEBOHOD
21.05.	7.00 za +Jožeta Podpečan, obl. 19.00 za +Jožico Narekš
Petek	Julija
22.05	19.00 za +Ivana in Danijela Kugler, obl.
Sobota	Socerb
23.05.	7.00 (zjutraj!) za + Jožefo Verdel
NEDELJA	7. VELIKONOČNA
24.05.	7.00 za farane 8.30 (v Galiciji) za +Antona Štefančič njegove starše, brate in sestre 10.00 za +Viktorja Kapitler, obl.

7. VELIKONOČNA NEDELJA

»Tisti dan boste spoznali,
da sem jaz v Očetu
in vi v meni in jaz v vas.
Kdor ima moje zapovedi
in se jih drži, ta me ljubi;
kdor pa me ljubi,
tega bo ljubil moj Oče,
in tudi jaz ga bom ljubil
in se mu razodél.«

(Jn 14,20–21)

Jn 14,15–21

LJUBITI BOGA

Jezus v današnjem evangeliju kar dvakrat poudarja: »Če me ljubite, boste spolnjevali moje zapovedi« in »Kdor ima moje zapovedi in jih spolnjuje, me ljubi«. Po domače bi rekli: ljubezen do Boga je treba pokazati z dejanji. Tudi starši se ne zadovoljijo s tem, da jim otroci z besedami ponavljajo: »Rad te imam.« Če ne upoštevajo njihovih želja in ukazov, njihova ljubezen nima nobene življenjske vrednosti. Preskusni kamen naše ljubezni do Boga, kar je dejansko naša vera, je uresničevanje Jezusove največje zapovedi. V njej je povzet dekalog ali deset Božjih zapovedi, ki urejajo človekov odnos do Boga, Stvarnika in Očeta, in do soljudi, ki so zaradi skupnega Očeta naši pravi bratje in sestre. V obe smeri ima ta »največja zapoved« enako težo. Pobožen ljudomrznež je od Boga bolj oddaljen kot pa tisti, ki zna ustvarjati prisrčne medčloveške odnose, čeprav Boga z jezikom ne priznava.

Pomembno se je odpreti delovanju Svetega Duha, kot so se novokrščenci iz Samarije, ki smo jih lahko srečali v današnjem prvem berilu. Jezus obljublja apostolom in vsem svojim učencem Duha resnice. To je tista oživljajoča moč, ki v nas, če mu ne postavljamo ovir, rodi sadove krščanskega življenja, življenja po Božjih zapovedih. Apostol Pavel v svojem pismu Galačanom našteva za življenje silno dragocene »sadove Duha: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestoba, krotkost, samoobvladovanje«. Roditi te sadove pomeni »imeti Jezusove zapovedi in jih spolnjevat«. Ali z drugimi besedami – ljubiti Boga.

Naše krščanstvo se mora »učlovečiti«. To zahtevo je po pozornem branju evangelija spoznala in v odlokih Drugega vatikanskega cerkvenega zbora izrazila Cerkev na pragu tretjega krščanskega tisočletja. Pastoralna konstitucija o Cerkvi v sedanjem svetu se namreč začne z razglasom: »Veselje in upanje, žalost in tesnoba današnjih ljudi, posebno ubogih in vseh kakorkoli trpečih, je hrkati tudi veselje in upanje, žalost in tesnoba Kristusovih učencev.«

Prošnja, s katero se obračamo k Bogu pri božični maši, velja za vse dni kristjanovega življenja: »Vsemogočni Bog, tvoja učlovečena Beseda nas je obsijala z novo lučjo. Naj odseva v naših delih, kar se po veri sveti v naši duši...«

Po: S. Čuk, Misli srca